

libri primi elemē, Eu, angulus khc , maior est angulo cih . De duobus itaq; rectis reliquus $f h k$, minor est reliquo $g i l$. Ex cōmuni sentētia, Si æqualibus auferantur inæqualia erit reliquū maioris ablati min⁹ residuo minoris ablati. Atqui ex hypothesi anguli ad kl , recti sunt, igitur ex eadem cōmuni sententia angulus $k f h$, maior est $l g i$, angulo, igitur ex angulo $h f k$, ipsi $i g l$, angulo æqualis $k f m$, angulus auferatur. Recta igitur linea ig , seu æqualis $h f$, ad $g l$, eandem habet rationem quā $f m$, ad $f k$. Et perinde $f h$, ad $g l$, minorē habet rationē, quā ad $f k$. Et quia per propositionē x , li. v , ele, ad quā eadem maiorē rationem habet, & illa minor est, ergo $g l$, maior est quā $f k$. Quo igitur amplius producitur egf , conchoïdes in f , partem eo magis appropinquat ipsi $a b$, quod oportuit demonstrasse.

¶ Secunda proprietas ipsius conchoïdis primæ.

Si inter conchoïdea & regulā $a b$, recta quæpiā linea pducatur, ipsa conchoïdē secabit. Sit itaq; norma $a b$, atq; polo c , in teruallo autē $d e$, descripta conchoïdes & inter eam atq; normam $a b$, pducta sit, recta quæpiam linea $f g h$. Aio q̄ recta linea $f g h$, producta secet cōchoïdea iam descriptā, pducta itaq; linea $f g h$, aut parallel⁹ est ipsi $a b$, normæ, aut non, Sit igitur primū parallelus fit atq; vt dg , ad $g c$, ita $d e$, ad aliam quampiā k . Et centro c , interuallo autē k , circumferentia descripta secet $f g$, in f , & cons

